

КАМЕН КАЛЕВ С МОНОЛОЗИ ОТ ИЗТОЧНА ПИЕСА

написа Борислав Колев, Кан - София | снима Десислава Панчева

„Когато се прибирам зимата в Бургас, където съм роден, задължително отивам да се изкъпя в морето. Голям фен съм на моржуването”, казва ми Камен Калев. И аз потръпвам, макар че е лято, времето е супер, а ние двамата се намираме на брега на Средиземно море, в Кан.

ФЕСТИВАЛЪТ

Тече най-авторитетният кинофестивал в света (13-24 май), а българската група там изживя приятни мигове именно заради Камен. Неговият изграден „Източни пиеси” е първият български пълнометражен филм от 1990, включен в официалната селекция на фестивала. Беше в „Петнайсетдневката на режисьорите”, редом с новия филм на легендарния Франсис Форд Копола. Беше сред претендентите за престижната награда за дебют „Златна камера”. Мина пред пълни салони, които го изпратиха с аплодисменти. Най-влиятелните киноиздания в све-

та – Variety, The Hollywood Reporter и Screen – публикуваха за „Източни пиеси” положителни рецензии и прогнозираха, че ще има успешна фестивална съдба и разпространение в арт кината по света. И наистина на филма му предстои участие на много фестивали, вече е продаден във Франция, Швеция, Турция, Бенелюкс, в напреднала фаза са преговорите с всички скандинавски страни, Великобритания и САЩ. А Камен Калев, който е завършил френското държавно киноучилище La Femis в Париж, е първият български режисьор с три филма в конкурсни програми в Кан – предишните два бяха съвместните му късометражни изградни проекти с Димитър Митовски „Върнете заека” (2005) и „Лошият заек” (2007), селектирани в Седмицата на критиката.

ФИЛМЪТ

„Източни пиеси” разказва историята на един художник и групи млади хора, които се борят със собствените си демони. Дълбоката им неудовлетво-

реност избухва в агресия или потъва в апатия в един град (изключително интересно показана София), който подобно на самите тях притежава много и различни лица. Във филма има насилие. Има бруталност (не само физическа). Но има и съзидателен порив. Плаха нежност. Има любов, а и оптимизъм – това е страшно важно.

ПРИСТРАСТИЯ

„Фотографията ми е страст. Някога започнах с пейзажи, сега снимам предимно хора”, казва Камен, който демонстрира много оригинална визуална концепция във филма – и за пейзажите, и за портретите на героите. Важна роля в „Източни пиеси” играе и музиката, която е нещо повече от емоционален фон. „В България има не толкова известни, но много кадърни музиканти, които не държат да стават популярни чрез медията, а предпочитат да бъдат ценени и обичани от своята клубна аудитория. Такива са Ангрония с Nasekomix, чиято музика използвам в „Източни

пиеци". Те ме привличат със своята искреност. Не позират, музиката им идва отвътре... И беше много брутално, като чух за първи път „Инжектирай ме с любов". Все едно беше специално написано за филма. С най-поетичните гуми в текста се говори как хероятът се опитва по изкуствен начин да отвори сърцето към любовта, а как човек става зависим и се отдалечава от чувствата всъщност. И за мен това стана сърцето на филма – минаването през това тотално страдание."

ОЩЕ КИНО

Турчинът Фатих Акън и мексиканецът Иняриту са фаворитите на Камен от съвременните кинорежисьори. „Те са ми най-вдъхновяващи, защото създават отворени сюжети, които докосват сърцата на много хора... От класиците Бергман ми е бил дълго време много важен като влияние, но наскоро гледах неговите филми в Швеция и открих, че вече нямам нищо общо. Стори ми се остаряло, „умряло" неговото кино – като

енергия на създаването, като проблеми, които човърка. Но пък например „Истории на обикновената лудост" на Марко Ферери си остава мой любим филм и продължава да ме вълнува, колкото и пъти да го гледам. За формирането ми много са повлияли киното на Джон Касавитис, алтернативните филми на братята Куей. Сега обаче най-важни са ми простиците, човешките неща в киното... В съвременното българско игрално кино няма нещо, на което да съм се изкефил и да се чувствам част от него. Харесват ми анимации и документално кино. Андрей Паунов и Борис Десподов ги чувствам близки, макар да правят нещо съвсем различно. От класическите ни филми любим ми е „Понеделник сутрин". Той се занимава с темата за свободата, която е главната и за мен."

МЕЖДУ НЕБЕТО И ЗЕМЯТА

Вечерта на 17 май. Кан. Терасата на „Хилтън" на „Кроазет". След премиера-

та на „Източни пиеси" с пълна сила върви купон. Ангрония пее. Всички основни хора от екипа на филма са там. Само вдъхновителят на цялата история, главният герой и актьор Христо го няма. Той не дочака филма. Отиде си на 39 години. „Непрекъснато мисля за него. Колегите от филма – също. Даже се майтапехме как би изглеждал тук със смокинга. Понеже той беше човек извън конформизма на обществата и правеше всичко на пух и прах. Този филм живее заради него..."

ОСТРОВЪТ

Камен, когото Variety опеределя като „талант, който трябва да бъде сериозно слепен в бъдеще", подготвя втория си пълнометражен игрален филм с работно заглавие „Островът". Действието се развива на остров Света Анастасия, бивш Болшевик. Там Рангел Вълчанов преди повече от половин век засне шедевъра „На малкия остров". Дали пък няма нещо символично в това...